

opusdei.org

V žiare lásky

Pri príležitosti 5. výročia
svätorečenia sv. Josemaríu
Escrivá

05.10.2007

Pred piatimi rokmi, 6. októbra 2002
pred veľkým zástupom ľudí z celého
sveta vyhlásil Ján Pavol II. Josemaríu
Escrivá de Balaguer, zakladateľa
Opus Dei za svätého. Nasledujúci den
ho počas audiencie konanej na
námestí sv. Petra pre účastníkov
svätorečenia označil za *svätca*
každodenného života. Týmto
výrokom výstižne zhrnul jadro

posolstva, ktoré tento verný kňaz ohlasoval: bežné každodenné činnosti – rodinný život, profesionálna práca, spoločenské vzťahy – to všetky je cestou vedúcou k Bohu, ak sa po nej kráča s očami upriamenými na Boha a s túžbou pomáhať blížnym.

Mal som to šťastia – považujem to za dar od Boha – že som počas štvrtí storočia mohol byť priamym svedkom toho, ako sa svätý Josemaría usiloval pomôcť mnohým dušiam prekonať rozpor medzi životom viery a každodenným životom. Už od začiatku Opus Dei, 2. októbra 1928, že všetky ľudské ušľachtilé skutočnosti sa môžu stať cestou k svätosti, pretože sú Bohom chcené a samotný Ježiš Kristus ich svojim Vtelením prijal za svoje. "Vo všetkých bežných situáciách sa skrýva "niečo sväté, božské", čo musí každý jeden z vás objaviť" (homília *Vášnivo milovať svet*, 8. 10. 1967).

Spojiť život viery a každodenný život je otázkou lásky. Keď konanie kresťana je motivované láskou k Bohu, vedie to prirodzene k tomu, že svoje činnosti začína a končí s myšlienkou na Pána. Fabrika, kancelária, knižnica, laboratórium, dielňa, práca v domácnosti sa menia na miesto rozhovoru medzi Stvoriteľom a stvorením, medzi Otcom, ktorý bláznivo miluje svoje deti a jeho synom alebo dcérou, ktoré sa cítia byť milovaní Bohom. Všetko sa mení na príležitosť k modlitbe.

To isté platí aj vtedy, keď sa pestuje skutočná láska k blížnemu. Vtedy človek pocíti volanie oživiť rodinné, spoločenské a pracovné vzťahy balzomom lásky

Je to nanajvýš aktuálne a dôležité posolstvo zvlášť v dnešných časoch, keď sa na jednej strane neverí žiadnym ideológiám, no na druhej strane zakusujeme negatívne

dôsledky skutkov, ktoré sú vedené čisto logikou záujmu a moci.

Kresťanská láska nikdy nepozostáva v niečom "inštrumentálnom", nehladá iný záujem ako nezištnú lásku. Žiť kresťanskú lásku v každodennom živote, hovorí svätý Josemaría, si vyžaduje "veľké srdce, aby sme prežívali starosti tých, ktorí nás obklopujú, aby sme dokázali odpúšťať a chápať: obetovať sa s Kristom za všetky duše" (Jít s Kristem, č. 158).

Ako to zaznamenal vo svojej prvej encyklike aj pápež Benedikt XVI, láska je fundamentálnou voľbou kresťanského života. Pri príležitosti piateho výročia kanonizácie sv. Josemaríu Escrivá, sa moja myseľ i srdce uberajú smerom k všetkým veriacim a splupracovníkom prelatury, ktorí spolu so svojimi kolegami a priateľmi venujú svoje sily rôznym sociálnym projektom na všetkých piatich kontinentoch.

Niektoré z týchto aktivít sa zrodili práve ako forma oslavy tejto cirkevnej udalosti, štýlom, ktorý by sa páčil sv. Josemaríovi: je tomu tak v prípade centra pre paliatívnu starostlivosť "Laguna" (v Madride) alebo v prípade projektu "Harambee" na podporu vzdelania zameraným na pomoc krajinám subsaharskej Afriky. Päť rokov po kanonizácii sa plody tejto práce rozmnožujú každým dňom tak v tých, ktorí tieto iniciatívy realizujú, ako aj v tých, ktorí z nich majú prospech.

"Nemáme jedno srdce, prízvukoval svätý Josemaría, ktorým milujeme Boha a druhé srdce, ktorým milujeme stvorenia: toto naše úbohé srdce, z mäsa, miluje ľudskou láskou, ktorá ak je spojená s láskou Kristovou, je aj láskou nadprirodzenou. To je práve láska, a nijaká iná, ktorú máme zveľaďovať v našich dušiach (Boží přátelé, č. 229).

V tomto čase, ktorý je bohužiaľ bohatý na rôzne konflikty, tak na úrovni rodinnej, národnej a medzinárodnej, že chcem zdôrazniť, že žiť lásku k blížnemu v bežnom živote znamená veľký prostriedok na ponuknutie a prijatie odpustenia. Odpustenie otvára jedinú možnú cestu, aby sa bojové pole zmenilo na miesto solidárnej spolupráce. Cvičiť sa v porozumení, v odpúšťaní predpokladá v každom prípade namáhavú cestu, ktorá sa však oplatí započínať znova a znova. Na druhej strane treba povedať, že ak absentuje kultúra odpúšťania, je ťažké udržať jednotu v rodine, pracovať za spoločnú vec v občianskom živote, rozsievať pokoj a radosť v medzinárodných vzťahoch.

Pre kresťana je kresťanská láska navyše aj najadekvátnejším jazykom na ohlasovanie viery. Ako učí pápež Benedikt XVI: «Láska je vo svojej čistote a nezištnosti najlepším

svedectvom o Bohu, v ktorého veríme» (*Deus Caritas est*, č.. 31). Evanjelizácie nie je nikdy čisto intelektuálnym sprostredkovaním. Mnohí sa priblížia ku Kristovi v kontexte osobnej slobody až potom, čo zažili skutky kresťanskej lásky zo strany kresťanov. Svätý Josemaría tvrdil, že evanjelizácia je vhodnou úlohou pre ľudí, ktorí majú veľké srdce a otvorené ruky.

Druhý vatikánsky koncil vyhlásil, že jedným z najväčších omylov modernej doby je práve rozpor medzi vierou a každodenným životom (cfr. *Gaudium et spes*, 43). Päť rokov po kanonizácii svätého Josemaríu, svätca každodenného života, prosím Boha, aby na jeho príhovor pomáhal zvlášť nám kresťanom, aby sme vo svojom srdci dokázali zjednotiť lásku k Bohu a lásku k našim bratom a sestrám, k všetkým ľuďom; aby nás posilňoval v

našom úsilí prežiarť každý deň
nášho života žiarou lásky.

+ Mons. Javier Echevarría

Prelát z Opus Dei

Mons. Javier Echevarría, prelát
Opus Dei

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/v-ziare-lasky/](https://opusdei.org/sk-sk/article/v-ziare-lasky/) (23.02.2026)